

Tzv. indigové děti jsou posly věku Vodnáře

DĚTI NOVÉHO VĚKU

Zdeněk Vojtíšek

Od svých počátků v 70. letech 20. století je hnutí Nového věku (New Age) mileniální.¹ Síla přesvědčení o blízké transformaci lidstva a planety Země do Nového věku (tzv. věku Vodnáře) v historii hnutí kolísala. V posledním desetiletí ale dostala dva výrazné povzbuzující impulsy: rok 2012, k němuž se přesvědčení o transformaci lidstva upnulo, a děti s indigovou barvou aury jako heraldy této transformace.

Přesvědčení o transformaci lidstva do nadcházejícího věku Vodnáře nalezneme už v prostředí Theosofické společnosti² a společenství, která na ni navázala.³ Už tehdy byla myšlenka kolektivní transformace spojena s transformací osobní: až vzrůstající počet transformovaných na vyšší duchovní úroveň dosáhne kritického bodu, přejde na tuto úroveň i všechno lidstvo a celá planeta Země.

Důraz na společenskou transformaci byl velmi silný v dílech prvních myslitelů hnutí Nového věku v 70. a 80. letech minulého století (Capra, Fergusonová, Spangler).⁴ V 90. letech bylo ovšem hnutí Nového věku postiženo zklamáním ze společenského vývoje a důraz se v něm posunul ve směru transformace osobní. Právě David Spangler dal toto zklamání najevo a oznámil, že vizi společenské transformace opustil,⁵ a dokonce někteří akademici (J. G. Melton) hovořili o konci hnutí Nového věku.⁶ Na začátku 21. století sice není individuální sebezlepšovací práce stoupenců hnutí Nového věku o nic méně usilovná, ale také myšlenka transformace lidstva se zdá být silnější než kdykoli dříve. Součástí svazku mileniálních představ, nadějí, výpočtů apod. je také fenomén indigových dětí.

Indigové děti jako znamení Nového věku

Předpoklad existence aury, tedy určitého pole duchovní energie, které obklopuje tělo živých organismů, prosadila v západním alternativním náboženském myšlení Theosofická společnost, a to především díky svému významnému členu Charlesi W. Leadbeaterovi (1854-1934). V knize „Člověk viditelný a neviditelný“ (1902) Leadbeater věnoval barvám aury kapitolu a modrou auru dával do souvislosti se zbožností.⁷ O osmdesát let později psala - již v rámci hnutí Nového věku a již konkrétně o indigové barvě aury dětí - vizionářka Nancy Ann Tappeová.⁸ Její myšlenky by ale

patrně nedosáhly zdaleka takového významu, kdyby s ní nezačali spolupracovat Lee Caroll, známý kontaktér andělské duchovní bytosti jménem Kryon,⁹ a jeho „spirituální partnerka“ Jan Toberová. Jejich první kniha na toto téma „Indigové děti. Nové děti jsou zde“¹⁰ z roku 1999 znamenala počátek celého „indigového hnutí“, jedné z nejvýznamnějších ideových i komerčních součástí hnutí Nového věku na začátku 21. století.

Děti s indigovou auroou se podle přesvědčení, běžných v hnutí Nového věku, sice rodily už dříve, ale jejich počet začal narůstat po roce 1978 a po roce 1980 se s indigovou auroou rodí většina, snad až 80% dětí.¹¹ Jejich přítomnost na zemi má způsobit příchod Nového věku, takže by po roce 2012 měly převzít budoucnost planety Země. V tomto procesu společenské transformace je budou podporovat rodiče a ostatní dospělí, kteří tomuto procesu a úloze indigových dětí v něm rozumějí.

Bývalá herečka, později zakladatelka Školy mystických umění Kateřina Pokorná

vyjadřuje základní přesvědčení o indigových dětech takto: „Přichází věk Vodnáře a s ním celá planeta postupuje vibračně do vyšší úrovně. A také bytosti, které se na naší planetě inkarnují, se těmto změnám musí přizpůsobit. Proto se v posledních letech stále více k nám na Zem inkarnují bytosti, které už jsou na tu ‘novou dobu’ patřičně vybaveny. Jejich duchovní úroveň odpovídá tomu novému, co přijde. Protože v auře každého člověka se odráží tato jeho duchovní úroveň, lze je podle této barvy poznat. Mají ji indigově modrou.“¹²

Indigové děti se tedy rodí se zvláštními spirituálními úkoly. Protože svým specifickým, indigovým „energetickým polem“ patří již do Nového věku, je jednou „z jejich nejdůležitějších úloh způsobit na Zemi změnu, otevřít nám oči...“¹³ Pro stoupence hnutí Nového věku se stávají potvrzením, že „vznikne nový světový mír, který zahrne všechny, ale opravdu všechny země, národy a bytosti“.¹⁴

Nejběžnější vzory chování indigových dětí

1. Narodily se s pocitem urozenosti (a často tak také jednají).
2. Mají pocit, že si zde zasloužily být, a jsou překvapeny, když ostatní s nimi tento pocit nesdílejí.
3. Nemají problém se sebeúctou a často rodičům říkají, „kdo jsou“.
4. Mají problémy s absolutní autoritou (autoritou bez vysvětlení a volby).
5. Některé věci odmítají dělat; například je pro ně obtížné čekat ve frontě.
6. Jsou frustrovány systémy, které jsou zaměřené na rutinu a nevyžadují kreativní myšlení.
7. Často vidí lepší způsob jak dělat věci, doma i ve škole, což způsobuje, že vypadají jako „ničitelé systému“ (jsou nonkonformní vůči každému systému).
8. Zdají se být nespolečenští, pokud nejsou s někým jako oni. Jestliže v jejich okolí nikdo takový není, uzavírají se často do sebe a cítí, že jim ostatní lidé nerozumějí. Škola je pro ně ze sociálního hlediska často nesmírně obtížná.
9. Nedodržují „kázeň“, která pramení z pocitu viny. („Počkej, až přijde tvůj otec domů.“)
10. Nebojí se říci, co potřebují.

Carrol, L., Tober, J., The Indigo Children: The New Kids Have Arrived, Hay House 1999. Překlad Radka Knebllová v knize Virtue, D., Indigové děti & andělská terapie, Fontána 2008.

Tento článek prošel recenzním řízením.

Vlastnosti indigových dětí

Hned v první kapitole své první knihy o indigových dětech stanovili Carroll a Toberová deset jejich základních charakteristických rysů (viz rámeček). Tyto rysy jsou k dispozici na mnoha místech na Internetu a v internetových diskusích jsou podrobně zkoumány a doplňovány. Vžilo se přesvědčení, že ve srovnání s generací jejich rodičů jsou indigové děti nadprůměrně inteligentní, mají vyvinutou schopnost intuice, jsou kreativní apod.¹⁵ Zdá se, že se obecně prosadilo i dělení indigových dětí do čtyř typů, které přinesla Nancy Ann Tappeová.¹⁶ Vedle psychických a osobnostních charakteristik jsou jim připisovány i parapsycho-logické¹⁷ a léčitelské¹⁸ schopnosti; někteří autoři pak tvrdí, že díky zvláštnímu vzorci DNA mají indigové děti potenciál napojit se na vyšší dimenze,¹⁹ anebo že to jsou přímo mimozemské bytosti („hvězdné děti“), inkarnované na planetu Zemi proto, aby byla urychlena její duchovní evoluce.²⁰

Myšlenky o indigových dětech mohou být různými autory vřazeny do narácí a ideových systémů, obvyklých v prostředí duchovních dědiců Theosofické společnosti a zvláště hnutí Nového věku. Několik těchto narácí vedle sebe je možné nalézt např. u populární autorky P. M. H. Atwaterové, překládané i do češtiny: indigové děti jsou příznakem konce Pátého světa (podle současné, v hnutí Nového věku běžné interpretace mayského kalendáře má k této události dojít roku 2012), jsou součástí teorie lidských ras, kterou po Leadbeaterovi rozpracoval zvláště jasnovidce Edgar Cayce (1877-1945), ukazují na kolektivní evoluci páté, „modré“ čakry či jsou příznakem poslední z jug (věků lidstva podle indické tradice).²¹ Do myšlenkového světa anthroposofie zařadil indigové děti Siegfried Woitinas.²²

Indigová komerce

Přijetí předpokladu Carolla a Toberové o existenci indigových dětí způsobilo v subkultuře Nového věku řadu komerčních aktivit. Na téma indigových dětí vyšly desítky knih, které se zabývají výchovnými otázkami či terapií indigových dětí i jejich rodičů a které obsahují i dopisy a jiné formy výpovědi indigových dětí. Je příznačné, že do češtiny nebyly přeloženy základní knihy Carolla a Toberové, zatímco vyšlo nejméně 15 překladů knih, které prakticky reflektují potřeby indigových dětí a jejich rodičů. Ostatně, rodičovské internetové diskuse o „indigáčcích“ jsou velmi bo-

haté. Závažnost tohoto tématu dokazuje i angažmá známé „andělské terapeutky“ Doreen Virtueové, jedné z ikon hnutí Nového věku na počátku 21. století, v této oblasti.²³ Pozornost čtenářů, diskutujících i klientů udržují stále nové typy dětí: křišťálové (narozené po roce 1995), smaragdové, diamantové, perleťové, zlaté či snad i jiné.

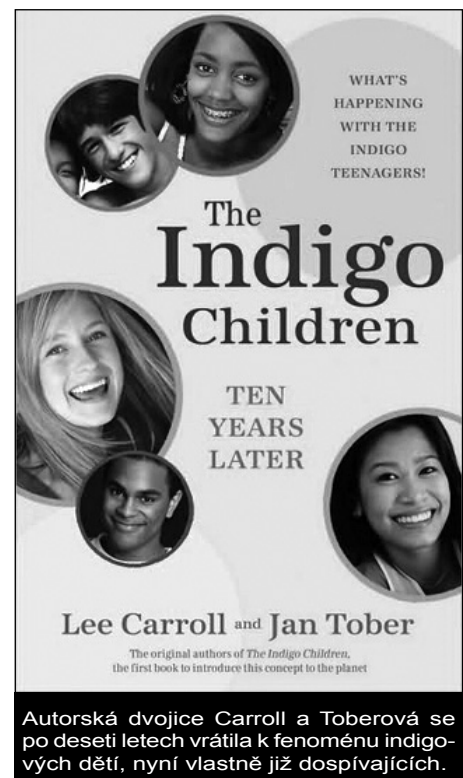
Specializace „indigových poradců“ vznikla i u nás²⁴ a na Internetu prezentuje vědomosti o indigových dětech např. výše zmíněná Kateřina Pokorná nebo Daniela Viplerová, která pro perleťové a diamantové děti („dětí Nové země“) pořádá i semináře a další formy setkání.²⁵

Indigové děti a západní pedocentrismus

Kalifornská religionistka Sarah Whedonová dala fenomén indigových dětí do souvislosti s fakty, s nimiž se americká pedocentrická společnost musela v posledních desetiletích vyrovnávat.²⁶ Především je to velké množství dětí, u nichž je diagnostikována porucha učení (lehká mozková dysfunkce, nověji kategorizovaná jako ADD a ADHD). Uvedla, že roku 1996 bylo 1,5 milionu amerických dětí, které užívaly Ritalin, aby zvládly symptomy této poruchy.²⁷ Ve své studii dále připomněla, že optimistické, romantické a snad až sentimentální přesvědčení o nevinných dětech, které v americké společnosti rostlo od začátku 20. století, dostalo v 90. letech tvrdou ránu v důsledku zpráv o násilí školáků.²⁸ Myšlenka indigových dětí je podle ní způsobem, jak se část americké společnosti může s těmito negativními jevy vyrovnat: „Pokud jsou děti rozpoznány jako indigové, jejich činy jsou reinterpretovány jako pokusy vykoupit svět, jenž je sám o sobě nemocný. Síla této ideologie je v tom, že ve svém důsledku vykupuje ty děti, z nichž společnost vytvořila obludy nebo pacienty.“²⁹

Z četby „indigových knih“ je jasné, že Whedonová má pravdu. Odkazy na ADD, ADHD a Ritalin jsou velmi časté stejně jako pokusy nalézt pro chování (nejen) amerických dětí alternativní vysvětlení a nalézt pro generaci jejich rodičů alternativní způsoby, jak se k těmto dětem chovat. Klasická je dnes už reinterpretace Doreen Virtueové, co „možná ve skutečnosti znamená“ ADHD: „pozornost naladěná na vyšší dimenzi“ (Attention Dialed into a Higher Dimension).³⁰

Poruchy učení jsou díky této reinterpretaci vlastně špatně rozpoznanou kreativitou,³¹ autismus je u „křišťálových dětí“

někdy diagnostikován proto, že nepotřebují hovořit (dorozumívají se telepaticky),³² alergie může být důsledkem zvýšené smyslové citlivosti,³³ násilí důsledkem tlaku, který na indigové děti vytváří dosud netransformovaná západní společnost, apod.

Závěr

Catherine Wessingerová ve shrnutí své práce o mileniálních hnutích napsala, že „vychovávat dítě tak, aby se stalo mesiášem, je pro něj těžkým břemenem a je psychologicky nezdravé“.³⁴ I pozice indigových dětí může být samozřejmě velmi obtížná, protože jejich rodiče experimentují s výchovnými metodami a navíc mohou své dítě poškodit zanedbáním odpovídající terapeutické péče. Nejsm si ale jist, zda je možné skutečně hovořit o nebezpečí vytvoření „bizarní paranormální identity“,³⁵ byť některé dopisy indigových dětí např. tetě Kateřině poněkud bizarním dojmem skutečně působí.³⁶ Spíše se domnívám, že většina indigových dětí podobně jako jiné mesiášské děti postupně odmítne roli, do níž je jejich rodiče uvedli, a že tento fenomén má nakonec daleko větší význam pro mileniální očekávání příslušníků hnutí Nového věku a pro jejich sebepojetí jako rodičů než pro jejich indigové děti. ■

Poznámky

- 1 Pojem „mileniální“ vyjadřuje, že hnutí sdílí očekávání zásadního dějinného zlomu, po němž nastane ideální společenská situace. Více o mileniálním in: Dingir 9

Tento článek prošel recenzním řízením.

- (4), 2006, např. článek VOJTÍŠEK, Z., Nadcházející věk blaženosti, str. 124-126.
- 2 Spoluzkladatelka této společnosti Jelena P. Blavatskaja vyslovila tuto myšlenku již roku 1888 v knize *Tajná věda*. – Za upozornění na tento fakt děkuji Ivanu Štampachovi.
 - 3 VOJTÍŠEK, Z., Dědicové H. P. Blavatské, *Dingir* 11 (1), 2008, str. 21.
 - 4 SPANGLER, D., *Revelation: The Birth of a New Age*, Lorain Press 1976; FERGUSON, M., *The Aquarian Conspiracy. Personal and Social Transformation in the 1980s*, Jeremy P. Tarcher 1980; CAPRA, F., *The Turning Point: Science, Society, and the Rising Culture*, Simon and Schuster 1982.
 - 5 MELTON, J. Gordon, New Age, in: LANDES, Richard A. (ed.), *Encyclopedia of Millennialism and Millennial Movements*, Routledge 2000, str. 288.
 - 6 Tamtéž.
 - 7 LEADBEATER, C. W., *Man Visible and Invisible. Examples of Different Types of Men as Seen by Means of Trained Clairvoyance*, The Theosophical Publishing House 1902, XIII. kapitola.
 - 8 TAPPE, N., *Understanding Your Life thru Color: Metaphysical concepts in color and aura*, Starling Publishers 1986, ISBN 978-0940399006. Roku 1982 vyšla první verze této knihy pod názvem *Metaphysical Concept in Color: Enhancing Your Life Thru Color*, Kairos Institute 1982.
 - 9 Carroll napsal v letech 1989 – 2010 dvanáct knih s poselstvími od milující duchovní bytosti Kryon; na základě počtu několika tisíc stoupenců a návštěvnosti internetové stránky (<http://www.kryon.com>) je možné Carolla považovat za jednu z předních postav tzv. channelingu.
 - 10 CAROLL, L., TOBER, J., *The Indigo Children: The New Kids Have Arrived*, Hay House 1999. ISBN 978-1561706082. Další knihy této dvojice na stejné téma: *Indigo Celebration. More Messages, Stories, and Insights from the Indigo Children*, Hay House 2001, ISBN 1561708593; *The Indigo Children Ten Years Later: What's Happening with the Indigo Teenagers!*, Hay House 2009, ISBN 1401923178.
 - 11 TOBER, J., Předmluva, in: VIRTUE, D., *Indigové děti a andělská terapie*, Fontána 2008, str. 8-9. ISBN 978-80-7336-461-8.
 - 12 POKORNÁ, K., *Kdo jsou indigové děti*, dokument dostupný na adrese <http://www.tetakerina.cz/154-co-to-je-/422-indigove-deti.html>, download 31. 10. 2010.
 - 13 HEHENKAMP, C., *Fenomén indigové barvy*, Fontána 2001, str. 153. ISBN 80-7336-174-4.
 - 14 HEHENKAMP, C., *Fenomén...* str. 154.
 - 15 ATWATER, P. M. H., *Beyond the Indigo Children*, *New Dawn Magazine* 95, březen – duben 2006.
 - 16 Typy indigových dětí jsou humanisté, konceptualisté, umělci a interdimenzionalisté. – TAPPE, N., *Understanding... Česky jsou tyto typy popsány v HEHENKAMP, C., Fenomén...* str. 42-52.
 - 17 ATWATER, P. M. H., *Nejen indigové děti. Nová generace dětí a vzestup páteho světa*, Pragma 2005, str. 62. ISBN 978-80-7349-071-3.
 - 18 HEHENKAMP, C., *Fenomén...* str. 155.
 - 19 Phil Gruber v knize MAŠEK, J. M., 2012. *Zlatá brána otevřena*, nákladem autora 2008, str. 159. ISBN 978-80-254-1472-9.
 - 20 Phil Gruber tamtéž, str. 167-168.
 - 21 Všechny tyto a mnohé další motivy obsahuje ATWATER, P. M. H., *Nejen indigové děti...*
 - 22 WOITINAS, S., *Indigové děti. Nová generace dětí*, Fabula 2004. ISBN 80-86600-19-X. V Úvodu k českému vydání této knihy dává S. Fiedlerová indigové děti do souvislosti s waldorfským školstvím - tamtéž, str. 10.
 - 23 Česky vyšla např. VIRTUE, D., *Indigové děti a andělská terapie...*
 - 24 Příkladem je psycholog Jonáš Habr, více v dokumentu „O mně“ prezentace *Duhová cesta*, přístupným na adrese <http://www.duhovacesta.cz/o-mne>, download 31. 10. 2010.
 - 25 Více viz dokument „Kruhy Děti Nové země“ prezentace *Škola kvantové astrologie*, přístupným na adrese <http://www.astrohry.cz/products/kruhy-deti-nove-zeme>, download 31. 10. 2010.
 - 26 WHEDON, S., The Wisdom of Indigo Children. An Emphatic Restatement of the Value of American Children, *Nova Religio* 12 (3), 2009, str. 60-76. ISSN 1092-6690.
 - 27 Tamtéž, str. 63.
 - 28 Tamtéž, str. 62.
 - 29 Tamtéž, str. 64.
 - 30 VIRTUE, D., *Indigové děti a andělská terapie...* str. 12.
 - 31 Tamtéž, str. 167.
 - 32 VIRTUE, D., *Křesťalové děti. Nová generace indigových dětí*, Fontána 2008, str. 35-37. ISBN 978-80-7336-456-6.
 - 33 ATWATER, P. M. H., *Nejen indigové děti...* str. 117-118.
 - 34 WESSINGER, C., *How the Millennium Comes Violently*, Seven Bridges Press 2000, str. 270. ISBN 1-889119-24-5.
 - 35 „Indigové děti“, heslo skeptického slovníku v prezentaci Českého klubu skeptiků Sisyfos, dokument je dostupný na adrese <http://www.sysifos.cz/index.php?id=slovník&act=zobrazit&idd=&pismo=&vyraz=1207222887&heslo=Indigové+děti>, download 31. 10. 2010.
 - 36 Dokument „Psalí indigových dětí“ v prezentaci Kateřiny Pokorné je dostupný na adrese <http://www.tetakerina.cz/236-psani-indigovych-deti>, download 31. 10. 2010.

Children of the New Age

For significant part of New Age movement, indigo children, i. e. children whose aura is reported as of indigo color, are one of the important signs of approaching the Age of Aquarius. After 1980, as much as 80% of children should be born with indigo aura. It is these children who are expected to be heralds and ushers of personal and spiritual transformation of humankind. Medical and educational problems these children must face are therefore seen by New Age movement adherents as direct consequences of this transformation. Following the best-seller “The Indigo Children: The New Kids Have Arrived” (1999) by Lee Carroll and Jan Tober, a great many of books on parenting “indigos” and on counseling them or their parents have emerged. Some of esoteric and New Age authors included indigo children in religious narratives and belief systems, e. g. in the interpretations of Mayan calendar or in the system of chakras. According to the final thesis of the article, ascribing this spiritual role to contemporary Western children may help today’s New Agers to renew their millennial expectations as well as cope with difficulties in their parental roles.

Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D. (*1963) je vedoucím katedry religionistiky na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Je šéfredaktorem časopisu *Dingir*.

Rozhovor s novinářkou Ludmilou Hamplovou

POD SILNÝM TLAKEM

V tisku jste se o sexuální morálce římskokatolické církve vyjádřila dost negativně. Co vám výchova v římskokatolické rodině dala a vzala?

„Určitě mi dala větší pochopení pro různé i bolestné příběhy druhých. Díky tomu, že vím, jaké je to vyčnívat v rámci prostředí s pevně danými pravidly, dokážu chápat lidskou jinakost a lépe se vcítím do problémů druhých. Naučila jsem se nesoudit a neodsuzovat jiné, protože vím, jaké to je, když vás druzí odsoudí. Určitě umím být ostražitá vůči manipulaci a nemám potřebu řešit druhé lidi. Tím nechci tvrdit, že jsem prožila špatné dětství. Poznala jsem lidi, kterým víra pomáhala na cestě životem, a oni dokázali být užiteční pro druhé, aniž by je soudili podle náboženské příslušnosti. Myslím, že právě moje babička byla jedním z nich. Starala se o nás, investovala svůj čas i energii, aby z nás něco bylo. Vlastně mi přišlo samozřejmé, že se o ni postaráme, když už se nedokázala sama postarat o sebe. V té době jsem dobře viděla, kdo nám dokáže pomoci a kdo řeší, že někdo z nás není v kostele.“

A co vám naopak vzala?

„Asi největším šokem pro mě bylo zjištění, že mezi tím, co katolíci sami hlásají a co velmi intenzivně kontrolují u druhých, a tím, jak se doopravdy chovají, je propastný rozdíl. Začalo mi to docházet pomalu už v dospívání. Tehdy se mi náhodou jedna paní svěřila, že ji psychicky týrá manžel. Přitom šlo o velmi slušnou a váženou katolickou rodinu. Zásadní bylo, jak rodina vypadá navenek. Takže i u nás doma se hodně řešilo, co by tomu či onomu řekli lidi. Mezi katolíky zvláště na malém městě funguje velmi silný sociální tlak na to, co je normální, přijatelné, slušné a co naopak. Jakmile se začnete chovat jinak, okolí vás velmi snadno odsoudí. Stačí k tomu obarvené vlasy, kamarádství s nekatolíky nebo třeba tolerance k homosexuálům. Drsně jsem si to uvědomila, když mi byla zjištěna moje nemoc, se kterou se váže obtížná možnost otěhotnět. Dozvěděla jsem se, že neplodnost je boží trest za moje hříchy. O nic lepší ani nebylo to, když jsem prodělala jednu náročnou operaci v Praze. ‘Slušní’ katolíci hned věděli, že jsem byla na potratu, přitom já dělala všechno možné, abych vůbec kdy měla děti. To, že moje rodina jen obtížně zkousávala pravoslavného manžela, беру už jen jako úsměvnou historku. Nakonec se to celkem srovnalo. Hlavně díky tomu, že bydlíme daleko a oni nás nemají na očích.“

Připravil Zdeněk Vojtíšek.